

Od: eia@samospravydomov.org
Odoslané: sobota, 22. novembra 2025 20:38
Komu: oszp.NO@minv.sk
Predmet: OU-NO-OSZP-2025/022846-016 (EIA: Bytový dom - Nižné brehy, Námestovo)
Prílohy: zavazne-stanovisko-pdf.pdf

Odvolanie voči rozhodnutiu zo zisťovacieho konania č. OU-NO-OSZP-2025/022846-016

Podľa §30 ods.1 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie „*Proti záväznému stanovisku zo zisťovacieho konania môže podať odvolanie navrhovateľ, dotknutá verejnosť a dotknutá obec, na ktorej území sa má navrhovaná činnosť alebo jej zmena realizovať.*“; Združenie domových samospráv (ZDS) je dotknutou verejnosťou podľa §3 písm.t zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a ZDS toto právo aj využíva.

Podľa §29 ods.20 zákona o EIA „*Dotknutá verejnosť uvedená v §3 písm.t) sa môže žalobou domáhať zrušenia záväzného stanoviska zo zisťovacieho konania vydaného podľa odseku 15, ktorým sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena sa nebude posudzovať podľa tohto zákona, a napadnúť jeho vecnú alebo procesnú zákonnosť.*“; Zrušenie domových samospráv (ZDS) je zainteresovanou verejnosťou podľa §3 písm.t zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a ZDS toto právo aj využíva.

Podľa §7 ods.1 písm.a Správneho súdneho poriadku „*právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis; povinnosť vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky sa nevzťahuje na prokurátora a zainteresovanú verejnosť, ak táto nebola na podanie riadneho opravného prostriedku oprávnená*“.

Za riadne odvolacie konanie je tak možno možné považovať až odvolacie konanie podľa zákona č.24/2024 Z.z. o EIA v znení účinnom od 01.11.2025 (vyhlásené resp aktuálne znenie „nového“ zákona o EIA). Je to z dôvodu, že až aktuálne znenie „nového“ zákona o EIA obsahuje komplexné normy upravujúce všetky náležitosti rozhodnutia o odvolaní a procese, ktorý k nemu vedie; svojim charakterom tak majú aj charakter osobitného procesu odvolania, v ktorom je však zabezpečený suspenzívny a devolutívny charakter odvolania ako aj úplný prieskum napadnutého rozhodnutia, čo sú rozhodujúce kritériá pre akceptovanie názoru, že ide o riadny aj keď vo vzťahu k správnomu poriadku (ktorý sa síce neuplatňuje, ale s ktorým sa v súdnom prieskume porovnáva) osobitný inštitút odvolania. Napravuje sa tak dlhodobý legislatívny chaos z rokov 2020 až 2025, kedy nosnou ideou legislatívnych úprav bola eliminácia zainteresovanej verejnosti – a špecificky ZDS – z procesov EIA.

Zákon o EIA obsahuje intertemporálnu doložku len pre zámery týkajúce sa osobitných prevádzok posudzovaných v integrovanom konaní podľa zákona č.39/2013 Z.z.; v ostatných prípadoch sa rozhodnutie vydá podľa aktuálneho znenia „nového“ zákona o EIA.

Podľa §30 ods.1 a ods.2 aktuálneho znenia zákona č.24/2006 Z.z. o EIA „*Proti záväznému stanovisku zo zisťovacieho konania môže podať odvolanie navrhovateľ, dotknutá verejnosť a dotknutá obec, na ktorej území sa má navrhovaná činnosť alebo jej zmena realizovať.*“ a to v lehote „*Dotknutá verejnosť môže podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa zverejnenia záväzného stanoviska zo zisťovacieho konania v centrálnom informačnom systéme.*“. Predmetné rozhodnutie bolo na enviroportale.sk zverejnené dňa 07.11.2025 a teda lehota na podanie odvolanie trvajúca do 22.11.2025 bola zachovaná.

Napadnuté rozhodnutie je tzv. formulárové rozhodnutie a ako také je arbitrárne, svojvoľné, nepreskúmateľné a nezrozumiteľné:

- 1) Napadnuté rozhodnutie je nezrozumiteľné najmä z dôvodu, že nie je zrejmé, ktorú časovú verziu zákona o EIA úrad používal; nikde v rozhodnutí nie je totiž uvedené, či používal znenie „nového“ zákona o EIA vo vyhlásenom znení alebo v jeho aktuálnom znení.

Počas zisťovacieho konania totiž nadobudla účinnosť technická novela „nového“ zákona o EIA, ktorá naprávala

technicko-legislatívne nedostatky vyhláseného znenia a preto táto novela neobsahovala intertemporálnu doložku; táto je daná len pre integrované povoľovane podľa zákona č.39/2013 Z.z., kde posudzovanie vplyvov na životné prostredie prebieha ako integrovaná súčasť integrovaného povoľovacieho procesu.

Preto absencia uvedenia časovej verzie spôsobuje nezrozumiteľnosť napadnutého rozhodnutia lebo nie je zrejmé, ako ktorú vec úrad rozhodoval – či podľa vyhláseného alebo podľa aktuálneho znenia „nového“ zákona o EIA.

Avšak z poučenia je zrejmé, že minimálne v časti o opravnom prostriedku úrad vychádzal z vyhláseného a nie z aktuálneho znenia „nového“ zákona o EIA a teda je nezrozumiteľné už to, či úrad rozhodoval podľa noriem právneho predpisu, ktorý mal v zmysle zákonnej úpravy zákona o EIA použiť.

- 2) Predmetné rozhodnutie č. OU-NO-OSZP-2025/022846-016 je totiž je tzv. formulárovým rozhodnutím. Pojem „formulárové rozhodnutie“ nie je definovaný; avšak už svojim významom naznačuje, že ide o rozhodnutie štátneho alebo správneho orgánu vydané podľa predtlačenej vzoru (formulára), v ktorom sa vyplňujú len určitými údajmi (mená, čísla, dátumy, konkrétne výkony). Ide teda o rozhodnutie, ktoré neobsahuje individuálne vypracované právne odôvodnenie, ale len aplikáciu predom daného vzoru – s minimálnou alebo s úplne chýbajúcou prispôbenosťou ku konkrétnemu prípadu. Takéto rozhodnutie môže mať charakter: automatizovaného rozhodnutia – keď sú základné podmienky splnené a rozhodnutie je vydané bez individuálneho posúdenia každého konkrétného prípadu alebo rozhodnutia, ktoré neobsahuje rozsiahle odôvodnenie, alebo v ktorom nie je priestor na dodatkové zohľadnenie okolností nad rámec štandardného vzoru.

Ako sa ukáže v ďalšom texte, pochybenie uvedené v predchádzajúcom bode môže byť dôsledkom nedostatočného právneho povedomia ale aj dôsledkom mechanického automatizovaného rozhodovania do pripravenej šablóny, v ktorej úrad „zabudol“ upraviť príslušné zákonné ustanovenia; resp. ide o kombináciu uvedených faktorov.

V ďalšom texte podrobne zdôvodníme právny význam skutočnosti, že napadnuté rozhodnutie je tzv. formulárovým rozhodnutím.

- 3) Uvedené má vplyv na zákonnosť rozhodnutia, mierne sa totiž zmenili normy upravujúce výrokovú časť rozhodnutia a to ako v smere ich číselného označenia, tak aj v smere ich obsahových náležitostí.

Výrok rozhodnutia upravuje norma §29 ods.8 a ods.17 aktuálneho znenia „nového“ zákona o EIA nasledovne:

- „Pri určovaní, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, sa primerane použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na písomné stanoviská doručené podľa odsekov 5 a 6.“
- „Záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania obsahuje hlavné dôvody, pre ktoré príslušný orgán rozhodol, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nebude posudzovať podľa tohto zákona s odkazom na príslušné kritériá uvedené v prílohe č. 10 tohto zákona, ako aj vlastnosti navrhovanej činnosti alebo jej zmeny a opatrenia, ktorými sa má zabrániť alebo predísť významným nepriaznivým vplyvom na životné prostredie. ...“

Výrok rozhodnutia podľa dnes už neúčinného §29 ods.7 a ods.15 vyhláseného znenia „nového“ zákona o EIA bol upravený nasledovne:

- „Pri určovaní, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, sa primerane použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na písomné stanoviská doručené podľa odsekov 4 a 5.“
- „Ak v záväznom stanovisku zo zisťovacieho konania príslušný orgán určil, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nemá posudzovať podľa tohto zákona, záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania po nadobudnutí účinnosti oprávňuje navrhovateľa podať návrh na začatie povoľovacieho konania k navrhovanej činnosti podľa osobitných predpisov.^{25b)} Záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania obsahuje hlavné dôvody, pre ktorý príslušný orgán určil, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nemá posudzovať podľa tohto zákona s odkazom na príslušné kritériá uvedené v prílohe č. 10 tohto zákona, ako aj vlastnosti projektu alebo plánovaného opatrenia, ktorými sa má zabrániť alebo predísť tomu, čo by inak mohli byť významné nepriaznivé vplyvy na životné prostredie, ak ich navrhovateľ navrhol.“

Ak to porovnáme s normami §29 ods.3 a ods.13 poslednej verzie „starého“ zákona o EIA účinného do konca roku 2024:

- „Ak sa rozhoduje o tom, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, primerane sa použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na stanoviská podľa § 23 ods. 4.“
- „Výroková časť rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, okrem náležitostí ustanovených všeobecným predpisom o správnom konaní, obsahuje určenie, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona. Ak ide o rozhodnutie, v ktorom sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena nepodlieha posudzovaniu podľa tohto zákona, výroková časť rozhodnutia obsahuje aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie.“

Vidíme tak, že výroková časť rozhodnutia sa vracia ku koncepcii a obsahovým náležitostiam pôvodnej úpravy; signifikantnou je najmä kompetencia úradu sám určovať primerané zmierňujúce a adaptačné opatrenia, ktorá sa po krátkej odluke znovu vracia do noriem upravujúcich rozhodovacie kompetencie príslušného úradu.

Z hľadiska verejnej kontroly rozhodnutí rozhodnutí zo zisťovacieho konania sa od roku 2015 nezmenilo nič – právo podať odvolanie a správnu žalobu bolo zachované; mení sa len to, že namiesto všeobecného procesného právneho poriadku (správny poriadok) sa prijala nová komplexná procesná úprava v §29 a §30 aktuálneho znenia „nového“ zákona o EIA.

Z hľadiska verejnej participácie verejnosti a zainteresovanej verejnosti v zisťovacích konaniach, tak sa zachováva obligatornosť základnej písomnej konzultácie s verejnosťou, ktorá má formu „nevyžiadaného stanoviska“ podľa §29 ods.6 aktuálneho znenia „nového“ zákona o EIA, ktoré musí byť prejednané na ústnom pojednávaní a následne musí byť vyhodnotené v odôvodnení rozhodnutia. Súčasne však fakultatívne umožňuje aj rozšírené písomné konzultácie s odbornou verejnosťou podľa §29 ods.9 aktuálneho znenia „nového“ zákona o EIA.

Pri troške nadsázky a pri zohľadnení rozhodujúceho vplyvu ZDS a jeho predsedu na legislatívny vývoj v tejto oblasti (ktorý je nesporný) – dá sa konštatovať, že očakávaní tej časti populácie, ktorej očakávania reprezentoval Richard Sulík vo forme eliminácie ZDS a zainteresovanej verejnosti zo zisťovacích konaní sa vôbec nenaplnili; dá sa rovnako konštatovať, že sa nenaplnili ani očakávania Jána Budaja, ktorý chcel zachovať neprehľadnú legislatívu z dôvodu zachovania vplyvu „jeho“ ekologických byrokratov alebo byrokratických ekológov → dá sa však konštatovať, že ZDS využitím čl.7 Aarhuského dohovoru (právo ovplyvňovať legislatívu vo veciach životného prostredia) maximálne využilo vťahnutie jeho predsedu do politického boja a spoločenskej diskusie aby demokratickými procesmi zastupiteľskej ale aj priamej demokracie bol prijatý taký zákon o EIA (ako aj stavebný zákona) upravujúci všetky formy EIA, ktoré vyhovujú aj ekologickým mimovládkam ale sú aj procesne jednoznačné a sústreďujú sa na odborné procesy tak, aby bola zabezpečená hlavná funkcia zisťovacieho konania a tým je odborná diskusia prostredníctvom odborníkov:

„Najvyšší súd si záverom dovoľuje dať opakovane do pozornosti, že zo žiadneho zákona Slovenskej republiky, ani z Aarhuského dohovoru nevyplýva právny nárok občianskych združení a zainteresovanej verejnosti, aby ich pripomienkam, ktoré podávajú procese posudzovania vplyvov na životné prostredie, bolo vyhovené. Účelom prístupu k informáciám a účasti verejnosti na rozhodovacom procese, ako aj prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia zaručených týmto dohovorom je, aby sa verejnosť mohla nielen vyjadriť, ale najmä prostredníctvom odborníkov z oblasti životného prostredia predložiť kvalifikované pripomienky tak, aby sa hodnotiaci proces viedol bola odbornej vecnej roviny vzhľadom k cieľu (k tomu pozri bližšie rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 5Sžz/1/2010 z 28. apríli 2011 a sp. zn. 8Sžz/1/2010 z 27. januára 2011)“.

Konštatná judikatúra Najvyššieho súdu SR a následne aj Najvyššieho správneho súdu SR.

Je právnym ale aj odborným záujmom ZDS, aby táto nová legislatíva vošla do aplikačnej praxe tak, aby jej využívanie bolo všetkými aktérmi vykonávané dobromyseľne a tak, aby sa naplnila teleologický výklad právneho poriadku a eurokonformný výklad právneho poriadku.

Tieto legitímne očakávaní od pôsobenia aktuálneho znenia „nového“ zákona o EIA neboli napadnutým rozhodnutím naplnené a preto za účelom zabezpečenia nápravy ZDS využíva tento opravný prostriedok.

- 4) Podľa §29 ods.8 zákona č.24/2006 Z.z. „Pri určovaní, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, sa primerane použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na písomné stanoviská doručené podľa odsekov 5 a 6.“

Uplatnenie tejto normy zákona o EIA je nezrozumiteľné a nepreskúmateľné pre nedostatok právneho vyhodnotenia spočívajúceho v uvedení, ktoré konkrétne kritériá boli použité, ako boli použité a vyhodnotené a aký vplyv malo toto vyhodnotenie na výrok rozhodnutia či už v časti o ďalšom neposudzovaní alebo v časti uloženia podmienok rozhodnutia.

Napadnuté rozhodnutie je založené na plagiáte – extenzívnom prekopírovaní rozsiahlych častí zámeru bez označenia, že ide o citáciu zámeru a jeho vydávaní za vlastné vyhodnotenie úradom. posudzovania.

Hoci citovanie a použitie zámeru je legitímne a správne, nemôže však súčasne slúžiť ako skutkové zistenia navrhovateľa identifikované v zámere, skutkové zistenia úradu posudzovania EIA zistené v zisťovacom konaní a zároveň vyhodnotenie kritérií zisťovacieho konania podľa prílohy č.10 k zákonu o EIA; môže ísť len o jednu z uvedených alternatív. Z administratívneho spisu je zrejmé, že sa jedná o plagiát (doslovnú a neoznačenú kópiu) rozsiahlych častí zámeru.

Odôvodnenie neobsahuje uvedenie hlavných dôvodov na ktorých bolo založené; vyhodnotenie je všeobecné a nekonkrétne: „Okresný úrad Dunajská Streda v rámci zisťovacieho konania z hľadiska predpokladaných vplyvov na životné prostredie a zvažovaní ďalšieho postupu v zmysle ustanovení zákona o posudzovaní vplyvov vychádzal z oznámenia o zámere navrhovanej činnosti, pričom použil aj kritériá pre zisťovacie konanie podľa § 29 zákona o posudzovaní vplyvov, uvedené v prílohe č. 10 zákona o posudzovaní vplyvov, ktorá je transpozíciou prílohy č. III Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie.“

Takto koncipované vyhodnotenie je nepreskúmateľné:

- *O nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov ide okrem iného aj vtedy, ak sa orgán verejnej správy riadne nevysporiada so všetkými námietkami účastníkov konania, prípadne svoje rozhodnutie neodôvodní. Rozhodnutie orgánu verejnej správy je nepreskúmateľné a treba ho zrušiť aj vtedy, ak orgán verejnej správy svoje rozhodnutie neodôvodnil vôbec, hoci dôvody jeho rozhodnutia možno vyvodiť z obsahu administratívneho spisu. Skutočnosť, že rozhodnutie je zrozumiteľné pre orgán, ktorý ho vydal, nepostačuje, lebo rozhodnutie musí byť zrozumiteľné aj pre ostatných účastníkov konania, najmä ak sa ním účastníkovi ukladá konkrétna povinnosť*
(Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4So226/04 zverejnený v Zbierke NS SR pod R 33/06)

Z odôvodnenia rozhodnutia nie je možné si utvoriť zrozumiteľný názor na to, na základe ktorých kritérií úrad rozhodol tak ako rozhodol a prečo tak rozhodol. V odôvodnení absentuje celý kauzálny nexus racionálne prepájajúci skutkové zisťovanie s výrokom rozhodnutia práve z hľadiska aplikácie normy §29 ods.7 zákona o EIA v časti použitých kritérií zisťovacieho konania podľa prílohy č.10 k zákonu o EIA ako aj v prípade niektorých stanovísk dotknutých orgánov.

Pre úplnosť uvádzame, že skutočnosť, že žiaden z dotknutých orgánov nepožadoval ďalšie posudzovanie nie je dostatočné pre záver, že posudzovanie nie je potrebné:

- *ak niektorý z dotknutých orgánov špecializovanej štátnej správy nenamietal voči záverom štúdie alebo odborného posudku, neznamena to bez ďalšieho, že štúdia alebo posudok netrpia nedostatkami, ktoré by mal žalovaný prehliadať, resp. ktoré by nemal právo a zároveň povinnosť podriať voľnému hodnoteniu dôkazov*
- *kompletná zbierka súhlasných vyjadrení dotknutých orgánov ešte neznamena automatický právny nárok žiadateľa na to, aby sa navrhovaná činnosť neposudzovala podľa zákona EIA. Takéto vnímanie by odsúvalo prvostupňový orgán a žalovaného do pozícií štatistov, ktorých úlohou by bolo v zisťovacom konaní len zozbierať stanoviská oslovených a dotknutých orgánov a subjektov a oznámiť výsledok, kto je za a kto proti a podľa toho vydať rozhodnutie podľa § 29 ods. 2 a 11 zákona EIA. Správny orgán musí pri rozhodovaní vychádzať z úplného a presného poznania veci*

- *To znamená, že aj v prípade, že všetky písomné stanoviská podľa § 23 ods. 4 zákona EIA v znení účinnom v rozhodnej dobe boli súhlasné, nevznikla žalovanému povinnosť rozhodnúť v tom zmysle, že sťažovateľom navrhovaná činnosť nebude predmetom posudzovania podľa zákona EIA. Aj kasačný súd zdôrazňuje, že príslušný orgán bol povinný s odkazom na §32 ods.1 správneho poriadku presne a úplne zistiť skutočný stav veci, pričom je zrejmé, že vzhľadom na kritériá vymedzené v prílohe č. 10 zákona EIA a doručené písomné stanoviská bol povinný posudzovať vec komplexne. Presne takéto komplexné posúdenie veci vyplýva aj z rozhodnutia žalovaného, ktorý svoju správnu úvahu o potrebe posúdenia navrhovanej činnosti z hľadiska vplyvov na životné prostredie podľa zákona EIA aj náležite odôvodnil.*
(Rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp.zn. 1Svk/41/2023 konvalidujúci rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 11S/84/2021-365)

Z rozhodnutia je nezrozumiteľné ako úrad posudzovania EIA uplatnil pri svojom rozhodovaní normu §29 ods.7 zákona o EIA – teda aké kritériá pri rozhodovaní uplatnil a ako, ako boli pri rozhodovaní použité doručené stanoviská a aký kauzálny vplyv malo použitie kritérií zisťovacieho konania a doručených stanovísk na výrokovú časť rozhodnutia.

Podmienky rozhodnutia boli určené tak, že príslušný úrad ich automaticky mechanicky „preklopil“ do podmienok rozhodnutia. Účelom zisťovacieho konania nie je svojvoľne konať a automaticky preklápať do podmienok a odsúvať tak ich riešenie na povoľovacie konania; tým príslušný úrad zaťažuje predmetné rozhodnutie nedostatkami a súčasne vyvoláva zahlcovanie povoľovacích orgánov, ktoré by mali mať zo zisťovacieho konania identifikované všetky vplyvy a už len skúmať naplnenie podmienok.

Práve naopak, preklápanie vyjadrení dotknutých orgánov do podmienok rozhodnutia indikuje nedostatočné skutkové zisťovanie a reálnu pochybnosť, či vlastne nevzniká potreba ďalšieho posudzovania – najmä ak príslušný orgán „preklopil“ v zásade všetky vyjadrenia dotknutých orgánov a aj verejnosti – čo znamená, že asi je dosť dôvodov sa vplyvmi na životné prostredie ďalej zaoberať a to zrejme aj vo fáze EIA – uvedené naznačuje objektívnu potrebu ďalšieho posudzovania.

- 5) Podľa prvej vety §29 ods.17 aktuálneho znenia „nového“ zákona č.24/2006 Z.z. o EIA „Záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania obsahuje hlavné dôvody, pre ktoré príslušný orgán rozhodol, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nebude posudzovať podľa tohto zákona s odkazom na príslušné kritériá uvedené v prílohe č. 10 tohto zákona, ako aj vlastnosti navrhovanej činnosti alebo jej zmeny a opatrenia, ktorými sa má zabrániť alebo predísť významným nepriaznivým vplyvom na životné prostredie.“

Uvedená norma stanovuje obligatórne náležitosti odôvodnenia rozhodnutia zo zisťovacieho konania (je analogickým osobitným ustanovením k §47 ods.3 správneho poriadku, ktorý nahrádza pre neuplatňovanie správneho poriadku).

Uvedenú normu úrad nerešpektoval nakoľko neuviedol hlavné dôvody pre ktoré rozhodol o ďalšom neposudzovaní a ani neuviedol odkaz na príslušné kritériá zisťovacieho konania, ktoré boli rozhodujúce pri takomto rozhodnutí. . To má za následok, že napadnuté rozhodnutie nie je zrozumiteľné a preskúmateľné na základe akých konkrétnych kritérií zisťovacieho konania podľa prílohy č.10 k zákonu o EIA úrad rozhodol a prečo (kauzálny nexus).

Napadnuté rozhodnutie síce obsahuje časť s textom:

Závěrečné vyhodnotenie

Okresný úrad Námestovo, odbor starostlivosti o životné prostredie v rámci zisťovacieho konania z hľadiska predpokladaných vplyvov na životné prostredie a zvažovaní ďalšieho postupu v zmysle ustanovení zákona o posudzovaní vplyvov vychádzal zo zámeru navrhovanej činnosti, pričom použil aj kritériá pre zisťovacie konanie podľa § 29 zákona o posudzovaní vplyvov, uvedené v prílohe č. 10 zákona o posudzovaní vplyvov, ktorá je transpozíciou prílohy č. III Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie.

Posúdil zámer z hľadiska povahy a rozsahu navrhovanej činnosti, miesta vykonávania a významu očakávaných vplyvov na životné prostredie, a to aj kumulatívnych, vrátane vplyvov na zdravie obyvateľov, pričom vzal do úvahy súčasný stav životného prostredia v dotknutom území.

Účelom navrhovanej činnosti je výstavba bytového komplexu „BYTOVÝ DOM - Nižné brehy, Námestovo“, v ktorom budú realizované jedno, dvojizbové a trojizbové byty a súvisiaca technická a dopravná infraštruktúra.

Navrhovaná činnosť je v súlade s Územným plánom mesta Námestovo v znení zmien a doplnkov č. 1 až č. 2., pozemok je funkčne určený na výstavbu, funkčné využitie lokality - Bývanie v bytových domoch. V zámere navrhovanej činnosti sú dostatočne opísané požiadavky na vstupy, údaje o výstupoch, vplyvy na jednotlivé zložky životného prostredia a navrhnuté opatrenia na zmiernenie vplyvov navrhovanej činnosti na danú lokalitu a prírodné prostredie. Navrhnuté opatrenia boli premietnuté do výroku tohto záväzného stanoviska.

Počas realizácie výstavby sa očakáva dočasné zvýšenie hladiny hluku, prašnosti a dopravného zaťaženia v dôsledku pohybu stavebných mechanizmov a prepravy stavebných materiálov. Tieto vplyvy budú mať krátkodobý charakter a budú priestorovo obmedzené na areál výstavby a príslušné komunikácie. Zavedením opatrení, ako je pravidelné čistenie komunikácií, polievanie počas suchých letných období a riadna údržba stavebných mechanizmov, budú negatívne dopady na životné prostredie účinne minimalizované.

Počas prevádzky bytových domov a novovybudovaných parkovacích plôch sa nepredpokladá významné zvýšenie emisií ani hluku oproti súčasnej úrovni dopravného zaťaženia v danej lokalite. Prevádzka nebude mať negatívny vplyv na kvalitu ovzdušia, povrchových ani podzemných vôd či pôdy. Potenciálne riziká havarijných situácií budú minimalizované dodržiavaním platných právnych predpisov a uplatňovaním vhodných preventívnych opatrení

ale ide o šablónovitý text používaný univerzálne všetkými okresnými úradmi v zisťovacích konaniach v identickom znení (napr. rozhodnutia č. OU-SC-OSZP-2025/022637-024, OU-DS-OSZP-2025/032739-018, OU-DT-OSZP-2025/000200-052, OU-HC-OSZP-2025/00022, OU-GA-OSZP-2025/015559-017, OU-MA-OSZP-2025/012021-019, OU-PD-OSZP-2025/014661-030, OU-ZM-OSZP-2025/000803-023, OU-NO-OSZP-2025/022846-016, OU-CA-OSZP-2025/015208-011, OU-HC-OSZP-2025/000799, OU-BA-OSZP3-2025/447470-016, OU-GA-OSZP-2025/011492-008, OU-LC-OSZP-2025/010571-011, OU-SK-OSZP-2025/004905-021, OU-NR-OSZP3-2025/040153, OU-NZ-OSZP-2025/005999-041, OU-GA-OSZP-2025/009083-008, OU-BB-OOP3-2025/020974-012, OU-ZA-OSZP3-2025/050714-012, OU-PD-OSZP-2025/014661-020 či OU-TT-OSZP3-2025/055267-019 alebo OU-DS-OSZP-2025/025271-023). To má za následok, že nielenže nie je zrozumiteľné a preskúmateľné ale aj pochybnosť, že sa vôbec vecou riadne a zaoberal – ide o podozrenie z porušenia základnej zásady akéhokoľvek administratívneho konania a to zásady vecnej správnosti a procesnej hospodárnosti podľa §3 ods.4 správneho poriadku podľa ktorej „*Správne orgány sú povinné svedomito a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne mu vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmiernenie vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.*“

Spôsob rozhodovania okresných úradov naprieč Slovenskom indikuje absolútnu absenciu akéhokoľvek metodického riadenia tejto agendy zo strany MŽP SR, čo sa prejavuje absolútnou arbitrárnosťou a svojvoľnosťou rozhodovania úradov po Slovensku.

Rovnaké právne vyhodnotenie je úplne identické pre akýkoľvek zámer navrhovanej činnosti bez ohľadu na lokalitu projektu, bez ohľadu na konajúci príslušný úrad, bez ohľadu na charakter projektu ako aj bez ohľadu na časovú verziu zákona o EIA, ktorý bol v rozhodnom čase účinný → čo preukazuje, že napadnuté rozhodnutia sú arbitrárne a svojvoľné; založené na arbitrárnom rozhodnutí úradu, ktorý sám seba devalvoval do pozície byrokratického štatistu.

Tým, že úrad sa nezaoberal kritériami zisťovacieho konania a neuviedol odkaz na ktoré z týchto kritérií pri rozhodovaní prihliadal sa nezaoberal svedomito a zodpovedne rozhodnou vecou pre zisťovacie konanie, čím spôsobuje aj následné procesné komplikácie a obštrukcie v dôsledku potreby takéto rozhodnutie preskúmať v odvolacom alebo súdnom konaní.

- 6) Podľa prvej vety §29 ods.17 aktuálneho znenia „nového“ zákona č.24/2006 Z.z. o EIA „Záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania obsahuje hlavné dôvody, pre ktoré príslušný orgán rozhodol, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nebude posudzovať podľa tohto zákona s odkazom na príslušné kritériá uvedené v prílohe č. 10 tohto zákona, ako aj vlastnosti navrhovanej činnosti alebo jej zmeny a opatrenia, ktorými sa má zabrániť alebo predísť významným nepriaznivým vplyvom na životné prostredie.“

Uvedená norma stanovuje obligatórne náležitosti výroku rozhodnutia zo zisťovacieho konania (je analogickým osobitným ustanovením k §47 ods.1 správneho poriadku, ktorý nahrádza pre neuplatňovanie správneho poriadku).

V rozhodnutí uvedené podmienky nie sú ani vlastnosťami projektu ale ani zmierňujúce opatrenia; ide o arbitrárne povinnosti, ktoré sú v skutočnosti len parafrázou zákonných povinností, ktoré musí navrhovateľ tak či tak splniť zo zákona.

Nenaplnila sa tak úloha zisťovacieho konania podľa §2 písm.d zákona o EIA „určiť opatrenia, ktoré zabránia znečisťovaniu životného prostredia, zmiernia znečisťovanie životného prostredia alebo zabránia poškodzovaniu životného prostredia“, nakoľko uložené podmienky smerujú k splneniu administratívnych povinností a nie k zmierňujúcim opatreniam.

- 7) Podľa §29 ods.8 aktuálneho znenia „nového“ zákona o EIA „Pri určovaní, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, sa primerane použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na písomné stanoviská doručené podľa odsekov 5 a 6.“; podľa §29 ods.6 zákona o EIA „Ak sú v lehote určenej podľa odseku 5 prvej vety doručené stanoviská od iných subjektov ako je uvedené v odseku 5, príslušný orgán takéto nevyžiadané stanoviská zohľadní a vysporiada sa s nimi v záväznom stanovisku zo zisťovacieho konania.“

Nie je zrozumiteľné a preskúmateľné, ktoré konkrétne kritériá úrad pri rozhodovaní použil a na ktoré písomné stanoviská podľa §29 ods.4 a ods.5 prihliadal, ako a prečo.

Aj v tomto ide o nepreskúmateľnosť a nezrozumiteľnosť rozhodnutia:

- *nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov ide okrem iného aj vtedy, ak sa orgán verejnej správy riadne nevysporiada so všetkými námietkami účastníkov konania, prípadne svoje rozhodnutie neodôvodní. Rozhodnutie orgánu verejnej správy je nepreskúmateľné a treba ho zrušiť aj vtedy, ak orgán verejnej správy svoje rozhodnutie neodôvodnil vôbec, hoci dôvody jeho rozhodnutia možno vyvodiť z obsahu administratívneho spisu. Skutočnosť, že rozhodnutie je zrozumiteľné pre orgán, ktorý ho vydal, nepostačuje, lebo rozhodnutie musí byť zrozumiteľné aj pre ostatných účastníkov konania, najmä ak sa ním účastníkovi ukladá konkrétna povinnosť*
(Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4So226/04 zverejnený v Zbierke NS SR pod R 33/06)
- *Za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť možno podľa názoru Najvyššieho súdu SR považovať také rozhodnutie správneho orgánu, z ktorého výroku nemožno zistiť, ako vlastne správny orgán vo veci rozhodol, prípadne výrok, ktorý je vnútorne rozporný. Pod tento pojem spadajú prípady, keď sa nedá rozoznať, čo je výrok, čo odôvodnenie, kto je účastníkom konania a kto bol rozhodnutím zaviazaný. Medzi ďalšie dôvody nezrozumiteľnosti rozhodnutia správneho orgánu patrí rozpornosť výroku s odôvodnením, absencia právnych záverov vyplývajúcich z rozhodujúcich skutkových okolností, ako aj ich nejednoznačnosť. ... Nedostatok dôvodov znamená jednak absolútny nedostatok odôvodnenia, ale i to, že v rozhodnutí absentujú skutočnosti, ktoré viedli správny orgán k rozhodnutiu. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov je založená na nedostatku dôvodov skutkových zistení, o ktoré sa opierajú rozhodovacie dôvody. Za takéto vady možno považovať prípady, keď rozhodnutie je založené na skutočnostiach v konaní nezisťovaných, prípadne na dôkazoch získaných v rozpore so zákonom alebo prípady, keď nie je zrejmé, či nejaké dôkazy boli v konaní vykonané.*
(Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 6Sžf/1/2009)
- *Z ustanovenia § 47 ods. 3 správneho poriadku vyplýva, že v odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutí, akými úvahami bol orgán verejnej správy vedený pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval. Podľa názoru správneho súdu*

zároveň argumenty a závery orgánu verejnej správy nesmú vzbudiť pochybnosti o jeho nezávislosti a odbornosti. Z odôvodnenia musí plynúť vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Rozhodnutie, ktorého odôvodnenie nespĺňa tieto náležitosti je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože nedáva dostatočné záruky, že nebolo vydané v dôsledku svojvôle. O nepreskúmateľnosť pre nezrozumiteľnosť ide vtedy, ak je rozhodnutie nejasné alebo protirečivé.

- Rozhodnutie orgánu verejnej správy musí byť vydané v súlade s právnymi predpismi, t.j. musí byť vydané príslušným orgánom verejnej správy, vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a obsahovať predpísané náležitosti. Náležitosti rozhodnutia sú upravené v ustanovení § 47 správneho poriadku, v zmysle ktorého musí rozhodnutie obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Pokiaľ sa rozhodnutím nevyhovuje všetkým účastníkom konania, musí byť rozhodnutie riadne odôvodnené v súlade s § 47 ods. 3 správneho poriadku, s uvedením, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol orgán verejnej správy vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.
- Podľa názoru správneho súdu argumenty a závery orgánu verejnej správy musia byť vyjadrené v rozhodnutí vydanom vo veci, nesmú vzbudiť pochybnosti o jeho nezávislosti a odbornosti, z odôvodnenia musí plynúť vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami, ktoré orgán verejnej správy viedol pri hodnotení dôkazov na jednej strane a jeho právnymi závermi na strane druhej. Zároveň následne jasným a zrozumiteľným spôsobom orgán verejnej správy svojim odôvodnením dáva odpovede na tie skutkové závery, ktoré boli pre rozhodnutie rozhodujúce pri zachovaní primeranej miery logiky zrozumiteľnej nielen pre orgán verejnej správy, ale aj pre adresáta rozhodnutia. Rozhodnutie, ktorého odôvodnenie nespĺňa tieto náležitosti je nepreskúmateľné, pretože nedáva dostatočné záruky, že nebolo vydané v dôsledku svojvôle.

(Rozsudok Správneho súdu Košice sp.zn. PO-2S/62/2021); poznámka: v danom prípade obsah odôvodnenia nevyplýva z §47 ods.3 správneho poriadku ale z §29 ods.12 až ods.15 zákona o EIA.

Rozhodnutie je konštruované tak, aby si čitateľ rozhodnutia domýšľal tie právne rozhodné skutočnosti ako aj vecné a právne vyhodnotenie zisteného skutkového stavu; resp. aby sa spätne dalo akože argumentovať, že „veď táto časť rozhodnutia niečo osvedčuje“ a „hentá časť rozhodnutia niečo osvedčuje“. Rozhodnutie je konštituované tak, aby sa predstierala (simulovala) činnosť podľa §29 zákona o EIA a súčasne tzv. screening podľa Smernice o EIA; plagiat a obsiahle preberanie rozsiahlych častí zámeru má vyvolať zdanie, že rozhodnutie bolo vydané na základe dôsledne vyhodnoteného skutkového stavu a za použitia kritérií zisťovacieho konania - hoci v skutočnosti ide o svojvoľné a arbitrárne rozhodnutie na základe tzv. formulárového rozhodnutia.

- 8) Podľa §29 ods.8 aktuálneho znenia „nového“ zákona o EIA „Pri určovaní, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, sa primerane použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na písomné stanoviská doručené podľa odsekov 5 a 6.“; podľa §29 ods.6 zákona o EIA „Ak sú v lehote určenej podľa odseku 5 prvej vety doručené stanoviská od iných subjektov ako je uvedené v odseku 5, príslušný orgán takéto nevyžiadané stanoviská zohľadní a vysporiada sa s nimi v záväznom stanovisku zo zisťovacieho konania.“

Podľa súdneho výkladu normy citovanej normy rozhodnutím Najvyššieho správneho súdu SR č. 1Svk/41/2023 konvalidujúceho rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 11S/84/2021-365 platí:

- ak niektorý z dotknutých orgánov špecializovanej štátnej správy nenamietal voči záverom štúdie alebo odborného posudku, neznamená to bez ďalšieho, že štúdia alebo posudok netrpia nedostatkami, ktoré by mal žalovaný prehliadať, resp. ktoré by nemal právo a zároveň povinnosť podriaďiť voľnému hodnoteniu dôkazov
- kompletná zbierka súhlasných vyjadrení dotknutých orgánov ešte neznamená automatický právny nárok žiadateľa na to, aby sa navrhovaná činnosť neposudzovala podľa zákona EIA. Takéto vnímanie by odsúvalo prvostupňový orgán a žalovaného do pozícií štatistov, ktorých úlohou by bolo v zisťovacom konaní len zozbierať stanoviská oslovených a dotknutých orgánov a subjektov a oznámiť výsledok, kto je za a kto proti a podľa toho vydať rozhodnutie podľa § 29 ods. 2 a 11 zákona EIA. Správny orgán musí pri rozhodovaní vychádzať z úplného a presného poznania veci
- To znamená, že aj v prípade, že všetky písomné stanoviská podľa § 23 ods. 4 zákona EIA v znení účinnom v rozhodnej dobe boli súhlasné, nevznikla žalovanému povinnosť rozhodnúť v tom zmysle, že sťažovateľom navrhovaná činnosť nebude predmetom posudzovania podľa zákona EIA. Aj kasačný súd zdôrazňuje, že

príslušný orgán bol povinný s odkazom na §32 ods.1 správneho poriadku presne a úplne zistiť skutočný stav veci, pričom je zrejmé, že vzhľadom na kritériá vymedzené v prílohe č. 10 zákona EIA a doručené písomné stanoviská bol povinný posudzovať vec komplexne. Presne takéto komplexné posúdenie veci vyplýva aj z rozhodnutia žalovaného, ktorý svoju správnu úvahu o potrebe posúdenia navrhovanej činnosti z hľadiska vplyvov na životné prostredie podľa zákona EIA aj náležite odôvodnil.

Úrad vo vzťahu k vplyvu stanovísk na rozhodnutie uvádza:

K zámeru navrhovanej činnosti bolo doručených celkovo osem stanovísk od dotknutých orgánov, z toho tri po uplynutí stanovenej lehoty. V predložených stanoviskách dotknuté orgány nepožadovali pokračovanie v posudzovaní zámeru navrhovanej činnosti podľa zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. Stanoviská obsahovali pripomienky k zámeru a požiadavky týkajúce sa dodržiavania všeobecne záväzných právnych predpisov. Niektoré z opodstatnených pripomienok a podmienok boli zapracované do opatrení na predchádzanie a zmiernovanie znečisťovania životného prostredia, ktoré sú uvedené vo výrokovvej časti záväzného stanoviska.

Úrad nesprávne interpretoval stanoviská ako súhlasné; nikde z ich obsahu nevyplýva, že by nepožadovali ďalšie posudzovanie, ale uvádzali oblasti, ktorým sa mal úrad posudzovania vplyvov na životné prostredie vecne a odborne venovať, vykonať ďalšie skutkové zisťovanie (postupom podľa §29 ods.6 a ods.8) tak, aby odborná diskusia úradu, dotknutých orgánov, dotknutej obce a navrhovateľa objasnila okruhy tém, ktoré z doručených stanovísk vyplývajú ako skutočnosti, ktoré sú významné pre rozhodnutie vo veci.

Namiesto toho príslušný úrad posudzovania vplyvov na životné prostredie automaticky a mechanicky prebral niektoré stanoviská dotknutých úradov ako podmienky rozhodnutia; tým konal v rozpore so skutkočným obsahom normy podľa §29 ods.7 zákona o EIA tak ako ho systematicky vykladá súdna moc.

Rozhodnutie je konštituované tak, aby sa predstierala (simulovala) činnosť podľa §29 zákona o EIA a súčasne tzv. screening podľa Smernice o EIA hoci v skutočnosti ide o svojvoľné a arbitrárne rozhodnutie na základe tzv. formulárového rozhodnutia, kedy sa len predstieralo, že doručené rozhodnutia majú vplyv na rozhodnutie hoci v skutočnosti ide o tzv. formulárové rozhodnutie.

- 9) Podľa čl.6 ods.6 písm.a a písm.c Aarhuského dohovoru „Každá Strana požiadala príslušné orgány verejnej moci, aby na účely preskúmania poskytli zainteresovanej verejnosti na základe žiadosti, ak to vyžaduje vnútroštátne právo, bezplatne a ihneď, ako je to možné, prístup ku všetkým informáciám týkajúcim sa rozhodovacieho procesu uvedeného v tomto článku, ktoré sú dostupné počas účasti verejnosti, a to bez ovplyvnenia práva Strany na odmietnutie zverejnenia určitej informácie podľa článku 4 ods. 3 a 4. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 4, budú príslušné informácie obsahovať aspoň
- a) popis miesta činnosti a fyzikálnu a technickú charakteristiku navrhovanej činnosti vrátane odhadu očakávaných reziduí a emisií;
 - b) popis významných vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie;
 - c) popis uvažovaných opatrení na prevenciu a/alebo zmiernenie vplyvov vrátane vypúšťaných emisií;
 - d) netechnické zhrnutie vyššie uvedeného;
 - e) náčrt hlavných možností riešenia vypracovaných žiadateľom a
 - f) hlavné správy a odporúčania, ktoré boli v súlade s vnútroštátnym právom postúpené orgánu verejnej moci v čase, keď má byť zainteresovaná verejnosť informovaná v súlade s odsekom 2.“

Podľa §12 zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí „(1) Prípustnú mieru znečisťovania životného prostredia určujú medzné hodnoty ustanovené osobitnými predpismi; tieto hodnoty sa určia v súlade s dosiahnutým stavom poznania tak, aby sa neohrozovalo zdravie ľudí a aby sa neohrozovali ďalšie živé organizmy a ostatné zložky životného prostredia. (2) Medzné hodnoty sa musia určiť s prihliadnutím na možné kumulatívne pôsobenie alebo spolupôsobenie znečisťujúcich látok a činností.“

Zámer ale ani rozhodnutie zo zisťovacieho konania neobsahujú kvantitatívno-kvalitatívnu analýzu reziduí a emisií podľa čl.6 ods.6 písm.a a písm.c Aarhuského dohovoru či podľa §12 zákona o životnom prostredí a tak sa ani nezisťovala prípustnosť projektu podľa §11 zákona o životnom prostredí. Rozhodnutie je tak založené na nedostatku skutkového zisťovania (nedostatok kvantitatívnych parametrov reziduí a emisií) a následne nesprávneho vecného vybavenia (absencia vyhodnotenia vplyvu týchto reziduí a emisií).

- 10) Napadnuté rozhodnutie obsahuje stručnú informáciu:

K zámeru navrhovanej činnosti bolo doručených celkovo osem stanovísk od dotknutých orgánov, z toho tri po uplynutí stanovenej lehoty. V predložených stanoviskách dotknuté orgány nepožadovali pokračovanie v posudzovaní zámeru navrhovanej činnosti podľa zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. Stanoviská obsahovali pripomienky k zámeru a požiadavky týkajúce sa dodržiavania všeobecne záväzných právnych predpisov. Niektoré z opodstatnených pripomienok a podmienok boli zapracované do opatrení na predchádzanie a zmiernenie znečisťovania životného prostredia, ktoré sú uvedené vo výrokovej časti záväzného stanoviska.

Napadnuté rozhodnutie však pripomienkovalo aj ZDS a v zmysle §29 ods.6 zákona o EIA podalo dňa 15.10.2025 kvalifikované stanovisko.

Toto stanovisko malo byť v zmysle §29 ods.7 zákona o EIA prerokované na ústnom pojednávaní a následne mal úrad v rozhodnutí uviesť ako sa s týmto stanoviskom vysporiadal.

Nič z toho úrad neurobil.

ZDS týmto žiada Okresný úrad Žilina, aby odvolaním napadnuté rozhodnutie v zmysle §29 ods.18 zákona o EIA zrušil a vrátil na nové konanie.

ZDS je občianskou odbornou inštitúciou, ktorá zasvätila svoju činnosť dôslednej ochrane životného prostredia a jeho neustálemu zlepšovaniu a formou presadzovania environmentálneho práva. Snaží sa o faktické zlepšovanie životného prostredia komunikáciou a osvetou medzi všetkými, kto do neho zasahuje a pri tom presadzuje európske stratégie obnovy prirodzenej biodiverzity v súlade s vnútroštátnou implantáciou strategickými plánmi (Národná stratégia ochrany biodiverzity, Národný program znižovania emisií Slovenskej republiky, Sociálno-klimatický plán) ale zasadzuje sa aj o právnu ochranu životného prostredia účasťou v povoľovacích konaniach

(<https://opac.crzp.sk/?fn=detailBiblioForm&sid=FD287398550734C849BF16BBBA89>), kde je iniciátorom odbornej práce orgánov verejnej moci ale aj neštátnym kontrolórom vecnej a právnej správnosti rozhodnutí úradov t.j. aby úrady rozhodovali tak, že ďalší socio-ekonomický rozvoj je v symbióze s rozvojom a ochranou životného prostredia, čím sa snaží o Zelenú transformáciu Slovenska ako súčasť európskej zelenej transformácie

(https://ec.europa.eu/reform-support/what-we-do/green-transition_sk) a tak svojou súkromno-právnou iniciatívou prispieť k napĺňaniu ústavnej hodnoty environmentálne a sociálne zodpovedného hospodárstva a prispieť tak ku konkurencii schopnosti Slovenska a Európskej únie vo Svete

(<https://www.consilium.europa.eu/sk/policies/competitiveness-compass/>).

• **Zásady Integrity konania ZDS:** <https://enviroportal.org/portfolio-items/zasady-integrity-konania-zds/>

• **Environmentálne princípy činnosti ZDS:** <https://enviroportal.org/portfolio-items/environmentalne-principy-cinnosti-zds/>

Informácia: Dávame do pozornosti blog predsedu ZDS <https://dennikn.sk/autor/marcelslavik/?ref=in>, v ktorom sa vyjadruje k aktuálnym spoločenským otázkam a činnosti ZDS.

S pozdravom,

--

Združenie domových samospráv | Marcel Slávik
Rovniankova 14 | P.O.BOX 218 | 851 02 Bratislava

+421 907 901 676

www.samospravydomov.org

www.enviroportal.org

www.climaterealityproject.com

Predmet

Text

Združenie domových samospráv týmto v písomnej podobe dopĺňa podania urobené v elektronickej podobe (mailová komunikácia uvedená v prílohe) a to doložením týchto podaní autorizovaných kvalifikovanou elektronickou pečaťou podľa zákona o e-governmente č.305/2013 Z.z.; čím je v zmysle §40 ods.4 Občianskeho zákonníka zachovaná ich písomná forma; podľa §23 zákona o e-governmente je týmto preukázaná autorizácia elektronickej komunikácie ako aj oprávnenie konať v mene právnickej osoby.

Rozhodnutie ako aj ostatné písomnosti žiadame v zmysle §25a Správneho poriadku a §17 ods.1 zákona o e-governmente doručovať výhradne len do elektronickej schránky nášho združenia na ústrednom portáli verejnej správy slovensko.sk; listiny v papierovej forme poštou nedoručovať.

S pozdravom,

--

Združenie domových samospráv

Marcel Slávik, predseda

sídlo: Rovnianska 14 | P.O.BOX 218 | 851 02
Bratislava

+421 907 901 676

www.samospravydomov.org

www.enviroportal.org

www.climaterealityproject.com